

Te verzekeren waarde CI-processoren 2024

Vanaf 1 januari 2024 zijn de te verzekeren waarden voor uw CI processor gewijzigd. Dit betreft enkel de aparte, (niet-verplichte) verzekering die u heeft afgesloten voor verlies en buiten-garantie schade aan uw processor.

In onderstaande tabel vindt u per merk en processor-type het correcte, te verzekeren bedrag. Bij Cochlear en Advanced Bionics ligt deze waarde mogelijk een stuk lager dan de huidige verzekerde waarde.

Dit heeft ermee te maken dat deze fabrikanten gekozen hebben een beperktere kit te leveren in geval van verlies. Deze kit bevat alle noodzakelijke onderdelen (processor, 1 accu, 1 spoel met kabel, 1 magneet en 1 oorhaak/T-mic).

Geef deze wijziging dus zeker door aan uw verzekering! We raden u eveneens aan jaarlijks te controleren of de verzekerde waarde van uw processor nog correct is.

Merk	Model processor	Te verzekeren waarde per 1-1-2024 (incl. 9% BTW)
Cochlear	• CP1150 (Kanso 2) • CP1000 (Nucleus 7) • CP1110 (Nucleus 8)	€ 7.303,00
Advanced Bionics	• Naída CI M90 • Sky CI M90 • Naída CI Q70/90	€ 6.500,00
Med-El	• Rondo 2 • Rondo 3 • Sonnet 2	€ 7.695,40 € 8.265,47 € 8.265,47

Aan het woord

In deze rubriek komen CI-dragers aan het woord die graag hun eigen persoonlijke ervaringen op CI-gebied willen delen.

Mijn naam is Mart Clemens, woonachtig in Sittard. Ben 62 jaar en de benjamin uit een gezin. Na studie en een loopbaan in het bedrijfsleven, nu bijna 25 jaar internationaal actief zelfstandig ondernemer. Mijn partner Marika is verloskundige. We hebben samen 5 volwassen kinderen en 6 kleinkinderen. We hebben een fijne vriendengroep en zijn dus best wel druk.

Mijn gehoorverlies is 'zeer ernstig'. Er is sprake van een foutje in een zogenaamd 'TEC-Gen'. De gehoorschade kent een progressief verloop. Sinds mijn 4e levensjaar draag ik hoortoestellen. Inmiddels ben ik met 115 dB verlies praktisch doof.

Doorgaans legde ik 'de lat' hoog. Heb lang gevonden dat ik qua spraakverstaan niet onder hoeft te doen voor anderen met een gezond gehoor. Dat het gewoon een kwestie van een 'tandje extra' was. In de zorg was ik een 'witte raaf'. Zo'n druk 'baasje' paste niet bij mijn statistieken. Uiteindelijk ben ik mezelf tegengekomen. De jarenlange negatieve energiespiraal werd mijn 'Waterloo', met een CVA in april 2019. De CVA ging gepaard met een verdere terugval van mijn gehoor. Vrijwel direct heb ik mijn bedrijf overgedragen en me volledig op herstel gericht.

Over een CI was ik niet enthousiast. Om beter geïnformeerd te raken, nam ik toch deel aan de selectie-onderzoeken. Voorjaar 2022 bleek ik 'geschikt' en hoefde maar ja te zeggen. Maar blijkaar was ik er nog niet aan toe. Dit onder het mom van 'het gaat toch best goed zo'. Het gegeven dat ik de CI nog tot mijn 75ste levensjaar kon uitstellen, kwam mij daarbij goed uit. Pas Kerst 2022 heb ik de knoop doorgehakt. Ik werd mij toenemend bewust dat het functioneren steeds lastiger voor mij werd.

Op 24 maart 2023 ben ik geopereerd; 's ochtends nuchter en relaxed naar Maastricht. Was er klaar voor en kon mij overgeven aan de zorg. Het laatste wat ik weet is dat het op de OK koud was en dat de chirurg mij vroeg om uit te leggen wat hij precies zou gaan doen (haha). Werd pas ruim 4 uur later 'op zaal' wakker met een enorme

fluittoon in mijn hoofd. Maar ik voelde me niet misselijk, zoals verwacht. 's Avonds kon ik al naar huis.

Na de operatie kon ik nachten lang niet slapen. Mijn hersenen waren zo getriggerd, dat ik continu 'aan bleef staan'. Hield een tijd last van mijn evenwicht. Maar ook dat trok gelukkig bij. Vier weken rust en tijd voor mezelf genomen, bijzonder binnen zo'n druk bestaan.

De CI werd op 24 april 2023 geactiveerd. Een ongekend heldere sensatie. Maar van de 'piepjes' verstond ik niets. De eerste weken klonk alles raar en onbekend. Elk geluid moest ik opnieuw ervaren; bijvoorbeeld vogels in het bos of het razen van een autoweg in de verte.

Vervolgens is 3 mei 2023 de hoortraining gestart. Dit samen met mijn partner Marika en schoondochter Dominique als co-therapeuten. Feitelijk liep ik continu tegen grenzen aan. Persoonlijk kan ik moeilijk omgaan met iets waar ik geen controle over heb. Ik begon de oefeningen dan ook te mijden. Het team speelde hier goed op in. Nu werden mij ook onlineoefeningen aangeboden. Daarbij had ik geen last van schroom. Ook de suggestie om proberen podcasts te beluisteren was een topadvies.

Tijdens de revalidatie kreeg ik het inzicht dat de hersenen moeten revalideren. Leren de veranderde stimulering van de gehoorzenuw te begrijpen. Dat kost kennelijk tijd en vraagt vertrouwen. Op enig moment kon ik mijn hoortoestel bijschakelen. Opnieuw wennen. Ik 'schakelde' tussen horen met de CI of met het hoortoestel. Kreeg de neiging alleen de CI te dragen. Bleek niet slim. Zo leren de hersenen het 'samenspel' niet.

De eerste weken viel de CI gemakkelijk van mijn hoofd af, dit maakte mij erg onzeker. De CI ging echter steeds vaster zitten. Na een tijd kreeg ik zelfs last van pijnsteken in mijn hoofd en is de magneet vervangen.

Het is mijn ervaring dat de CI een op spraakverstaan gericht hulpmiddel is. Mijn ervaringen met muziek zijn dan ook minder. Bekende muzieknummers versta ik opmerkelijk goed. Nieuwe muziek is daarentegen lastig. Vanaf februari ga ik gerichte CI-muziektraining volgen in Nijmegen. Voor mij is muziek belangrijk.

Mijn grootste struikelblokken zijn ten eerste: het aanvoelen van de intonatie. Alle stemmen komen robotachtige binnen. Lijken 'commando's'. Onhandig in mijn sociaal functioneren. En ten tweede: in gezelschap weet ik veelal niet wie wat zegt. Kan dat ene gesprek waar ik zelf aan probeer deel te nemen, niet 'uitfilteren'. Daarbij komt dat ik het man/vrouw verschil niet hoor.

Terugkijkend impliceert de keuze voor een CI een 'fatale' operatie (géén weg terug) met vervolgens een pittig hersteltraject. Vooraf wist ik niet waar ik aan begon. Vooral het mentale heb ik onderschat. Het team is daarbij van zeer grote waarde gebleken. Ook maatschappelijk werk. Écht onmisbaar, óók voor de co-therapeuten.

Mijn doel om de achteruitgang van het gehoor te stoppen en een dreigend sociaal isolement te voorkomen, is gehaald. Ik sta weer meer in het leven. En ben nu minder gedwongen afzijdig in groeps- of kringgesprekken, kan actiever participeren én krijg meer mee. Verder kan ik weer autoradio luisteren, dat ging al jaren niet meer. Dit alles ervaar ik als de échte winst van onschatbare waarde.

Tot slot de vraag of ik dit eerder had moeten doen? Denk van niet, kennelijk was dit 'mijn weg'.

Advanced Bionics Naída CI M in combinatie met Phonak CROS hoortoestel

In 2021 werd de Naída CI M processor van Advanced Bionics gelanceerd. Tot nu toe was het enkel mogelijk de processor te combineren met het Naída Link M hoortoestel aan het andere oor. Voor patiënten met erg weinig (rest) gehoor, die geen voordeel meer hebben van een hoortoestel, is dit echter geen goede oplossing. In die gevallen biedt een CROS hoortoestel mogelijk een meerwaarde.

Het CROS hoortoestel pikt geluiden op aan de niet-horende zijde, en stuurt deze draadloos door naar het CI. Op die manier wordt het zogenaamde "hoofdschaduw-effect" gecompenseerd: u hoort weer beter wat er aan de niet-horende zijde gezegd wordt, maar dit viá het CI.

Sinds kort is het Phonak CROS P-13 hoortoestel in combinatie met de Naída CI M processor in te stellen. Neem contact op met ons CI-team of uw audicien als u hier interesse in heeft.

Ook aan het woord

Elise is 12 en vertelt ons hoe het voor haar is om te leven met CI's!

Ik ben Elise en ik ben 12 jaar. Ik draag al 10 jaar CI's en ik vind ze heel erg fijn! Ik ben doof geworden door een virus tijdens de zwangerschap, maar dat werd pas ontdekt toen ik anderhalf jaar oud was. Mijn ouders zijn toen heel snel gebarentaal gaan leren, omdat ze dachten dat ik misschien nooit zou leren praten. Inmiddels zit ik in de brugklas en is taal niet alleen mijn beste vak, maar spreek ik ook vloeiend Engels en ben ik Japans aan het leren! Ik hou ook heel erg van muziek luisteren. Zonder mijn CI's had ik dat nooit gekund, dus daar ben ik heel blij mee!

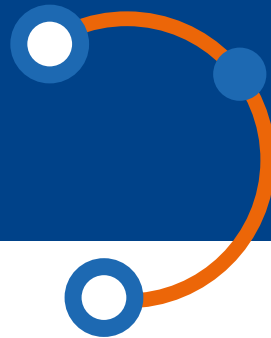

Toen ik jonger was vond ik het leuk om mijn CI's te versieren met stickers en gekleurde steunframes, en ik kreeg daar altijd leuke reacties op van mensen. Nu doe ik dat niet meer, waardoor ze minder opvallen. Mensen zijn vaak verbaasd als ze horen dat ik doof ben, want dat merken en zien ze meestal niet aan mij. Natuurlijk zijn sommige dingen wel wat lastiger, bijvoorbeeld als de batterijen opeens leeg zijn of als de spoelen losgaan bij trampoline springen of bij de gym. Maar nu is de gym niet een groot probleem meer, want op mijn school mogen wij kiezen of we rustig of fanatiek willen gymmen!

Ik ben nooit naar een dovenschool geweest maar heb altijd regulier onderwijs gevolgd. Op de basisschool liep ik soms wel tegen dingen aan, omdat er niet altijd genoeg rekening werd gehouden met mijn doofheid. Daarom heb ik nu gekozen voor een middelbare school waar ze Agora onderwijs geven. Daar hoef ik niet met mijn Mini-Mic van vak naar

vak, en kan ik veel zelfstandiger werken. Ook zijn de groepen veel kleiner dan op de meeste andere scholen. In grote groepen heb ik meer last van ruis, waardoor ik niet altijd alles mee krijg en dan de Mini-Mic moet gebruiken. De Mini-Mic helpt wel, maar ik vind het fijner als ik zonder kan.

Ik voel mij niet anders dan andere kinderen en doe alles wat andere meiden ook doen. Kletsen met mijn vriendinnen of samen shoppen, en ik ga ook logeren bij vriendinnen of op kamp. Mijn CI's zijn gelukkig nooit een probleem geweest voor mijn vriendinnen, klasgenoten of familie, iedereen heeft er altijd heel normaal over gedaan. Afgelopen jaar heb ik mij aangemeld bij een castingbureau en wat fotoshoots gedaan. Ik vind het leuk om voor de camera te staan! Soms zijn mijn CI's duidelijk in beeld en andere keren zit mijn haar eroverheen. Thuis doe ik mijn CI's ook wel eens af want dan is het lekker stil!

Musi-CI

Muziek met een cochleair implantaat

Muziek met een CI? Voor veel mensen is dit de vraag, maar gelukkig komen er steeds meer CI-dragers die weten 'JA, dat kan!'.

Waarom is muziek luisteren met een CI zo lastig?

Veel mensen worden blij als ze luisteren naar muziek. Maar muziek met een cochleair implantaat (CI) klinkt zo anders, dat het voor CI-dragers vaak een uitdaging is om muziek nog te waarderen. Het geluid van muziek, met ritme, melodie, instrumenten en vaak ook nog zang met tekst, is 'complex' en daardoor voor het CI moeilijk netjes in het brein te krijgen. Om als CI-drager weer van muziek te kunnen genieten moet je het geluid van muziek opnieuw leren interpreteren. Gelukkig is muziek ook goede breinfitness.

Met Musi-CI, de muzikale gehoortraining voor CI-dragers, zetten Stichting Musi-CI en Joke Veltman zich ervoor in dat iedere CI-drager weer kan leren genieten van muziek.

Klinkt muziek voor jou als 'takkeherrie'?

Met de Musi-CI training ga je de uitdaging aan om weer naar muziek te luisteren. In drie maanden wordt je tijdens 8 bijeenkomsten met behulp van speelse oefeningen uitgedaagd intensief naar muziek te luisteren. In kleine groepjes is er ruimte om ervaringen uit te wisselen en met elkaar te leren. Het doel van de Musi-CI training is meer muziek-plezier, zodat je muziek niet meer uit de weg hoeft te gaan.

"Ik weet dat ik het zelf moet doen, maar het is wel fijn als iemand je helpt de deur naar muziek weer open te zetten. En daarbij een groepje CI-dragers om mee uit te wisselen."

Voor wie?

Iedere volwassen CI-drager, die de revalidatiefase en de aanpassingen door de audioloog heeft afgerond, kan zich opgeven voor de Musi-CI training. Ook als je het CI al lang hebt kan je effect van de training merken. Muzikale ervaring is niet nodig (mag wel), zin in een muzikaal avontuur wel.

Met wie?

Joke Veltman is pianiste met een CI, initiatiefnemer en de trainer van de Musi-CI training.

Waar en wanneer?

In Maastricht komt mogelijk in het voorjaar 2024 een nieuwe oefengroep op de woensdagochtend. We starten op 7 februari. Daarna werken we op 14 en 21 februari, 6 en 20 maart, 3 en 17 april en op 1 mei.

Stel je voor dat je graag meedoet, maar niet kunt op deze data of tijd, laat dat dan weten. Overleg is mogelijk, ook over de data rond de meivakantie. Bij voldoende aanmelding kunnen meer groepjes van start gaan.

De prijs voor 8 lessen is € 200,-

Contact of aanmelden

Voor meer informatie zie website www.musi-ci.nl of neem contact op met Joke Veltman via info@musi-ci.nl

Leestips

Wist u dat er de laatste tijd heel wat leuke boeken rond slechthorendheid zijn verschenen?

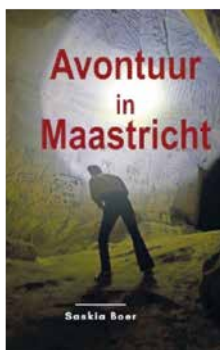
We verzamelden enkele leestips voor u, een leuke tijdsbesteding tijdens deze grijze wintermaanden!

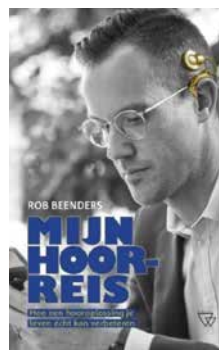
Het boek **“Zolang ik nog vrijgezel ben”** van Frances Gallimore is géén autobiografie, maar is wel gebaseerd op de persoonlijke ervaringen van Frances als slechthorende vrijgezel. Met veel humor beschrijft ze de impact van slechthorendheid tijdens het daten in Londen!

Chantal Poel werd in 2009 plotsdof en kreeg in 2021 een cochleair implantaat gecombineerd dat ook haar evenwichtsorgaan ondersteunt. Ze schreef een boek over haar persoonlijke ervaringen, om **slechthorendheid** meer aandacht te geven én het zelf beter een plaats te kunnen geven.

Het tweede boek van auteur Saskia Boer is een spannend jeugdboek. Hierin gaat Lotte met haar tweelingzus Marieke en hond Wolf op kampeervakantie nabij Maastricht. Onverwacht komen de meisjes in een spannend avontuur terecht, maar Lotte heeft CI's waardoor ze niet alles even goed kan horen. Hoe dit afloopt lees je in **“Avontuur in Maastricht”**!

“Mijn hoorreis” is het persoonlijke verhaal van auteur Rob Beenders, waarin hij op zoek gaat naar een oplossing voor zijn gehoorprobleem. Hij wil hiermee anderen inspireren en het taboe op slechthorendheid doorbreken!

Scan de QR-code voor nog meer leuke boeken over doof zijn en slecht horen!

Redactie

Dit is een uitgave van het Maastricht Universitair Medisch Centrum (MUMC+), Adelante audiologie & communicatie Venlo en Libra Revalidatie & Audiologie, locatie Eindhoven.

Deze nieuwsbrief verschijnt twee keer per jaar.

Redactieadres:

ci.nieuwsbrief.kno@mumc.nl